

III. De med de enkelte Koncessionshavere førte Forhandlinger og disses Resultater.

A. Københavns Telefon-Aktieselskab.

Allerede Hensynet til, at den Københavns Telefon-Aktieselskab under 6. Oktober 1898 meddelte Koncession var den ældste og derfor ogsaa den, som først udløb, maatte gøre det naturligt for Kommissionen overensstemmende med, hvad der udtales i Ministeriets Skrivelse af Januar 1917, først at rette sine Undersøgelser og Overvejelser paa dette Selskabs Forhold, og herfor talte endvidere dette Selskabs paa Grund af dets Størrelse og gode Administration førende Stilling indenfor Telefonselskaberne saavel som den Særstilling, som det store Hovedstadsnet med dets omfattende specielle Anlæg, uden Sidestykke i det øvrige Land, giver det.

Kommissionens Undersøgelser er, til Dels med Bistand af Telegrafdirektoratet, foretagne gennem dertil nedsatte Udvalg, hvori navnlig ogsaa Kommissionens paa de forskellige Omraader særlig sagkyndige Medlemmer har haft Sæde. Resultaterne af Undersøgelserne er samlede i den som Bilag 2 aftrykte Betænkning af 20. December 1917 fra Kommissionens tekniske Udvalg med tilhørende — som Bilag 3 aftrykte — Skrivelse af 14. s. M. fra Telegrafdirektøren og i den som Bilag 4 aftrykte Erklæring af 11. Januar 1918 fra det finansielle Udvalg med tilhørende — som Bilag 5*) aftrykte — Beretning fra Direktør Wellendorff af 10. September 1917 over en af ham foretagen Gennemgang af Selskabets Regnskaber m. m. for Aarene 1911—1916.

Det vil heraf fremgaa, at der i Udvalgene og med Telegrafdirektøren, som kun paa Punkter, der i denne Sammenhæng er ganske underordnede, har udtalt et lidt afvigende Skøn, er Enighed om følgende:

1. Værdien af Selskabets Anlæg.

En Værdiansættelse af Selskabets Aktiver uden en forudgaaende detailleret og omhyggelig Vurdering kan selvfølgelig kun være rent skønmæssig og tilnærmelsesvis, og dette gælder i endnu højere Grad, naar Priserne, som Tilfældet for Tiden er, efter først at være steget til uformodet Højde tilmed bliver ganske usikre, fordi mange Materialer overhovedet ikke er til at fremskaffe, medens ingen med nogen Sikkerhed kan vide, hvornaar de atter vil kunne faas og paa hvilke Priskonkordier. Men med alt Forbehold herefter saavel som med Hensyn til den Usikkerhed, der altid vil være forbundet med Anvendelsen af Vurderingsregelen i Telegraflovens § 2, 3die Stykke, skønnes det dog ikke usandsynligt, at en saadan Vurdering, hvis den skulde foretages nu, kunde føre til, at Anlæggenes samlede Værdi sættes til ca. 75 Mill. Kr., og at Fradraget for „Slid“ vilde blive sat til ca. 24 Mill. Kr., saaledes at altsaa den samlede Udløsningssum vilde blive 51 Mill. Kr., hvortil kommer ca. 5 400 000 Kr. for faste Ejendomme og Lagerbeholdninger, hvilke Værdier ikke er medregnede i nysnævnte Summer, ligesom det skal bemærkes, at de foran anslaaede Summer er baserede paa Prisniveauet i Sommeren 1917, saaledes at disse Summer med de nuværende Priser maa forhøjes yderligere.

Efter Kommissionens sagkyndiges Skøn vilde imidlertid allerede Udløsnings-

*) Bilag 1—5 er ikke medtagne her i Tillæg A.